

Ontwikkeling begint bij j6u!

‘Verhalen uit groep 8’

Ook het werken in groep 8 vraagt om veel kwaliteiten; overzicht houden, prioriteiten stellen, boven de stof staan, goed kunnen organiseren en waardevolle adviesgesprekken voeren.

In dit magazine vertellen verschillende groep 8-collega's wat er allemaal bij komt kijken. Je leest óók hoe geweldig ze het vinden om met pubers in de dop te werken en hoeveel je als leerkracht in dat laatste jaar van hun basisschooltijd voor ze kunt betekenen.

Kinderen zijn nog lang niet ‘af’ op het moment dat ze onze scholen verlaten. In het voortgezet onderwijs bouwen ze verder op het fundament dat wij met elkaar leggen. Vanuit mijn eigen ervaring in het vo weet ik dat die stevige basis belangrijk is om een kansrijke start te maken op de middelbare school. Belangrijk is dat je als team blijft investeren in sterke fundamenten, in elke groep, voor ieder kind.

Ik wens je veel leesplezier met dit magazine vol verhalen.

Daniëlla van den Beemt

Zelf een goed idee?

Zou je graag een bepaald onderwerp behandeld zien in MorgenWijzer Magazine of heb je zelf een idee voor een artikel?

Meld het via het mailadres van de redactie: magazine@morgenwijzer.nl.

We vinden het ook leuk om te weten wat je van het magazine vindt.

INHOUD

04 In gesprek over die ‘magische’ groep 8

07 In gesprek met team opleiden; van taak naar functie

10 Groep 8, leerkrachten vertellen

25 School in beeld; OBS Springplank

In gesprek over die 'magische' groep 8 met:

Vayèn, Babs, Fenna, Juula, Fem en Timo

Vlak voor de zomervakantie van 2025 gingen we in gesprek met Vayèn, Babs, Fenna, Juula, Fem en Timo, zes leerlingen die allemaal 'iets' hebben met groep 8.

De eerste drie zijn gespannen én nieuwsgierig over wat groep 8 gaat brengen, de andere drie nemen juist afscheid van deze bijzondere klas. Voor het MorgenWijzer Magazine bespreken ze belangrijke groep 8-thema's als de doorstroomtoets, musical, het kamp en hun toekomstdromen. Ondertussen wisselen ze tips en tricks uit. "Je advies kan alleen maar höher worden met de doorstroomtoets in groep 8 hoor!"

Vraag aan Juula, Fem en Timo: wat vonden jullie het leukste aan groep 8?

Fem: "Dan denk ik toch aan de musical."

Timo: "Ik ook. Daar zijn we bijna het hele jaar mee bezig geweest. Aan het begin van het jaar keek ik juist uit naar het kamp. Wat ook héél leuk was. Maar de musical vond ik het állerleukst. Wij speelden 'De leukste musical ever'. Juula: "Ik kies voor het kamp, omdat dat zo gezellig was. We gingen naar het Henschotermeer waar we alleen maar leuke dingen deden, zoals lasergamen en een spooktocht. Ik had er al veel over gehoord van oud-leerlingen en het was echt zo leuk zoals ze zeiden dat het was." Fem: "Ik vond het oefenen voor de musical heel leuk. En toen ging het ook nog eens heel erg goed bij de uitvoering! Ik speelde een producente en ik heette Freya." Timo: "En ik speelde Giulio di Cappuccino. Hij vergeet steeds zijn tekst. Heel grappig."

Wij speelden 'De leukste musical ever'

Vayèn, Babs en Fenna: waar kijken jullie het meest naar uit in groep 8?

Vayèn: "Ik denk het kamp... en de musical. Ik kan niet kiezen. Voor de musical konden we al een beetje spieken bij groep 8. De drie scholen waar wij op zitten, treden allemaal met groep 8 op in de grote theatterruimte van de Wereldwijzer. Babs: "Mij lijkt het kamp het leukst, denk ik. Ik heb al gehoord dat er heel enge verhalen worden verteld 's avonds. En mijn juffen uit groep 7 gaan mee op kamp. Daar ben ik ook heel blij mee..." Voor Fenna iets kan zeggen, delen de achtste-groepers nog méér kampverhalen. "De meesters en juffen deden zo leuk mee met alles!" "Dan liepen we van het Henschotermeer terug naar het kampgebouw en zongen we met z'n allen." "En de meesters en juffen stonden steeds klaar

met koekjes en drinken bij een stop." "En we mochten zelfs met hun telefoons foto's en filmpjes maken!"

Vayèn, Babs en Fenna: zien jullie ook tegen iets op in groep 8?

Babs: "Ik zie op tegen de doorstroomtoets. We hebben best een drukke klas en dan ben ik bang dat ik me niet goed kan concentreren." Fenna: "Dat heb ik ook. Ik zie niet per se op tegen de toets, maar wel tegen de drukte." Vayèn: "Ik kijk tegen iets anders op. Ik heb best wel smetvrees..." Terwijl ze naar de achtste-groepers kijkt, vraagt ze: "Valt het mee met de smerigheid op kamp?" Fem antwoordt meteen: "Dat valt echt mee." Ook Juula is het daarmee eens: "Ik had het kamp viezer verwacht. Het is natuurlijk geen vijfsterrenhotel, maar het was niet héél vies. Aan het einde van het kamp hadden we ook kamerinspectie: je mocht pas naar huis als alles was opgeruimd." Vayèn slaakt een zucht van opluchting: "Dat stelt een beetje gerust. Maar ik zie toch ook wel tegen die doorstroomtoets op..." Timo: "Maar jullie weten toch wel dat je advies alleen maar höher kan worden met de doorstroomtoets in groep 8?"

Groep 8

schooljaar 24/25

Juula

De Meridiaan

Timo

OBS Wereldwijzer

Fem

KBS Vianova

‘Mijn ouders zeggen altijd:
het beste niveau is het
niveau dat bij je past’

Groep 8

schooljaar 25/26

Vayèn
KBS Vianova

Babs Borghuis
De Meridiaan

Fenna Remst,
OBS Wereldwijzer

Het blijft óf hetzelfde advies uit groep 7 of het gaat omhoog in groep 8.” Fenna: “Dat zeiden mijn ouders ook steeds. En onze juf heeft het volgens mij ook wel duizend keer gezegd. Toen werd iedereen een stuk rustiger.” Juula: “En mijn ouders zeggen altijd: het beste niveau is het niveau dat bij je past.”

Hoe was dat voor jullie Juula, Fem en Timo: zagen jullie aan het begin van groep 8 ook tegen dingen op?

Juula: “Toch wel de doorstroomtoets... die vond ik in groep 7 al heel spannend. Ik kon niet eens meer nadenken! Maar gelukkig ging het wel goed. En heb ik een advies gekregen waar ik heel tevreden mee ben.” Fem: “Ik had dit jaar heel veel zin in de musical maar vond het tegelijkertijd heel spannend. Vooral dat alle gezichten dan op jou gericht zijn. Wij waren ook nog eens de eerste groep 8 die de musical opvoerde. Achteraf vond ik het meevallen en vond ik het vooral heel leuk.”

Hebben jullie al een beetje idee van jullie toekomst, op de korte en iets langere termijn?

Juula: “Ik heb eigenlijk nog geen idee. Ik pas nu soms op, samen met mijn tweelingzus Minne. We hebben twee adresjes. Maar of ik daar later ook écht iets mee wil gaan doen, dat weet ik nog niet. Wel ben ik heel blij dat ik na groep 8 naar het Scala College ga, omdat ze daar veel aan dans doen. Ik zit zelf op

klassiek ballet, modern en streetdance.”

Fem: “Ik zou later in een restaurant willen werken of in de kinderopvang.”

Timo: “Ik denk dat ik acteur wil worden. De musical op school is al mijn zevende musical. Ik zit bij een jeugdtheatergroep. Ik heb daarom ook voor het Ashram College in Alphen aan den Rijn gekozen met het keuzeprogramma Kunstfabriek.

Vayèn: “Ik wil als bijbaantje beginnen bij een hondenuitlaatservice of achter de balie bij een dansschool. En ik zou later wel dierenarts of dansjuf willen worden.”

Babs: “Ik wil oppassen als bijbaantje. Ik heb twee jongere broertjes en een jonger neefje en nichtje. Als baan later zou ik later wel dierenarts willen worden.”

Fenna: “Ik wil geen dierenarts worden maar dierenartsassistent. Dan hoef je geen operaties te doen, dat vind ik een beetje eng. En misschien wil ik ook wel kok worden. Ik kook nu al best veel. Samen met mijn opa en oma.”

Tot slot achtste-groepers: wat gaan jullie het meest missen?

Fem: “Ik denk mijn beste vriendinnen. De een gaat naar het Scala College, ikzelf naar het Ashram College, en de ander zit hier nog op school. En ik ga groep 3 / 4 missen. Daar had ik samen met mijn vriendinnen ‘kleine vriendinnetjes’ met wie we afspraken in de pauze. Zij noemden ons besties.

Timo: “Ik ga de vrijheid missen. Want op de middelbare school heb je wel veel meer dan twee keer per week huiswerk! En ik ga de klas missen.”

Juula: “Ik denk dat ik heel véél ga missen. Het tutor-lezen in groep 3, de juffen en de meesters, onze klas... maar gelukkig heb ik ook veel zin om naar de middelbare school te gaan.”

Van taak naar functie: in gesprek met team opleiden

‘We kunnen nu meer verdieping en focus aanbrengen’

Tot 1 augustus 2025 vervulden verschillende leerkrachten binnen MorgenWijzer de taak van starterscoach of schoolopleider. Zij begeleidden startende leerkrachten en PABO-studenten in hun ontwikkeling als leerkracht. Vanaf dit schooljaar is opleiden geen taak meer, maar een functie. Eveline Vreeswijk, Eline van Velzen en Michelle Nouwens van team opleiden vertellen over het hoe en waarom. En wat deze verandering betekent voor de begeleiding van (startende) leerkrachten en studenten.

Opleiden is geen taak meer, maar een functie binnen MorgenWijzer. Kunnen jullie iets meer vertellen over de visie achter deze wijziging?

Eline: “Afgelopen schooljaar hebben we binnen MorgenWijzer de visie over opleiden opgesteld. Hierin is de ambitie uitgesproken om studenten, starters en zittende medewerkers goed te begeleiden in hun ontwikkeling. Door deze begeleiding geven we hen namelijk

een stevige basis mee voor hun verdere loopbaan bij MorgenWijzer of binnen het onderwijs in het algemeen. Om dit vorm te kunnen geven, was het belangrijk dat er een gerichte focus kwam op opleiden. Daarom is ervoor gekozen om er een volwaardige functie van te maken. Zo kunnen we studenten, starters én ervaren leerkrachten nog beter begeleiden en ondersteunen.” Eveline: “De belangrijkste wijziging is dus dat opleiden sinds dit schooljaar geen taak meer is maar een functie. Tót dit schooljaar voerden medewerkers deze opleidingstaak vaak uit naast andere taken en verantwoordelijkheden. Doordat opleiden nu een officiële functie is, kan je je volledig op je rol richten en zo meer verdieping aanbrengen.”

Wat levert deze nieuwe werkwijze op voor de kwaliteit van het onderwijs

Eline: “Nu we alle drie dezelfde functie hebben – met uiteraard onze eigen expertises – doen we het opleiden echt samen en met focus. We komen op vaste momenten bij elkaar en kunnen ons 100% richten op het opleiden,

Eline
van Velzen

‘We komen op vaste momenten bij elkaar en kunnen ons 100% op het opleiden richten’

omdat we bijvoorbeeld niet óók nog als leerkracht werken.” Eveline: “Er is bewust tijd en ruimte gecreëerd om opleiden goed te positioneren.” Michelle: “Natuurlijk zijn we nog maar kort écht aan de slag met deze nieuwe werkwijze, maar je voelt de verbinding en meerwaarde al wel.” Eveline: “Een concreet voorbeeld is de nauwere samenwerking met HR, waar wij als team opleiden direct onder vallen. Dit jaar hebben we samen de starters- en studentendatabase gemaakt. Zo maken we voor zowel HR als team opleiden zichtbaar hoeveel studenten en starters we in huis hebben, welke stroming zij volgen (of hebben gevolgd), op welke scholen zij werken en hoeveel begeleiding daarvoor nodig is op die scholen.

Door de samenwerking met HR kunnen we zorgen voor de beste begeleiding die iedere (aankomende) leerkracht nodig heeft om goed onderwijs te kunnen geven. Daarnaast helpt het ons gericht beleid te maken. Want

naast het opleiden van studenten, starters en medewerkers is dat onze vierde taak als team opleiden: input leveren voor beleid en een visie op opleiden.”

Partnerschap Samen Opleiden

Eline: “Ook een mooi voorbeeld is het partnerschap Samen Opleiden dat we met de Hogeschool Leiden hebben. Dit partnerschap, waarin we samen verantwoordelijk zijn voor het opleiden van alle studenten op de verschillende pabo-opleidingsroutes, bestond al, maar krijgt met de nieuwe werkwijze meer focus. Zo hebben Michelle, Eveline en ik alle drie een eigen expertisegebied – respectievelijk de flexibele voltijd-pabo, reguliere pabo en academische pabo – maar we kennen elkaars werkerreinen goed. Dat zorgt voor een stevige basis.” Eveline: “Dat werkt inderdaad kwaliteitsverhogend, net als het partnerschap zelf. Zo worden studenten in het partnerschap deels begeleid door een instituutopleider vanuit de pabo en deels

Eveline
Vreeswijk

‘Met het partnerschap Samen Opleiden werken we aan een doorgaande leerlijn van pabo naar onze scholen’

Hebben jullie nog stippen op de horizon?

Eline: “Zeker! We zijn nu vooral nog de basis aan het neerzetten en ervaringen ophalen, maar we zien nog zó veel kansen. Zo hadden we voorheen vijf opleidingsscholen en zien we onszelf nu als opleidingsbestuur. Doordat elke school weer anders is met andere behoeften, vraagt dit om maatwerk. Dit op een passende manier stroomlijnen zodat we écht samen kunnen opleiden, is wel een stip op de horizon de komende tijd.” Michelle: “En zo zouden we ook graag onze trainingen aanpassen aan de behoefte van de verschillende groepen. Zoals we dat nu al doen tijdens de startersbijeenkomsten waarbij startende kleuterleerkrachten extra tools krijgen om het onderwijs te verbeteren. Als uitbreiding op hun taak, ter voorbereiding op de nieuwe kerndoelen in groep 3.” Eveline: “Ja, en het allermooiste zou natuurlijk zijn dat we op basis van de leervraag van alle studenten een leerkracht/mentor kunnen vinden binnen onze MorgenWijzerscholen die de bewuste kwaliteiten heeft om aan die leervraag invulling te geven!”

door een opleider van MorgenWijzer. Wij dus. Het doel: een doorgaande leerlijn door theorie en praktijk nóg nauwer op elkaar aan te laten sluiten. Van wat er op de pabo gebeurt en bij ons op de scholen. Het mooie is ook dat in deze vorm instituutopleiders, opleiders en mentoren van elkaar kunnen leren.”

Merken jullie dat het een voordeel is dat jullie alle drie voor de klas hebben gestaan?

Eline: “Ja! Dat krijgen we ook regelmatig terug van starters die we begeleiden: dat we weten waar we het over hebben. Ik werk nu zo’n negentien jaar bij MorgenWijzer en voorgangers. Als leerkracht, intern begeleider, begeleider passend onderwijs en (de taak) schoolopleider.” Eveline: “Eline en ik stonden wat langer geleden voor de klas dan Michelle, maar het helpt gewoon dat je uit ervaring spreekt. En over opleiden gesproken: ook wij blijven ons ontwikkelen. Op dit moment wordt er op veel scholen bijvoorbeeld met EDI gewerkt. Daar scholen wij ons ook in.” Michelle: “Ik stond vorig jaar nog voor de klas en ben daarnaast didactisch coach en schoolcoördinator geweest. Deze achtergrond helpt mij om goed af te stemmen en gemakkelijk aansluiting te vinden bij starters en studenten, waardoor ik snel een band opbouw en we op één lijn komen te zitten.”

Michelle
Nouwens

GR♥EP 8

Laat je inspireren door de verhalen
van leerkrachten groep 8.

HR over de werving van groep 8-leerkrachten

"De werving van leerkrachten voor groep 8 is een uitdaging," vertelt Charony, directeur HR. "Bij MorgenWijzer zien we dat veel sollicitanten kiezen voor de middenbouw en juist veel minder voor de bovenbouw. Tegelijkertijd zien we dat ervaren bovenbouw-leerkrachten vaker overstappen naar andere taken en rollen binnen de organisatie.

Daarnaast merk ik dat er soms vooroordelen bestaan over het lesgeven in groep 8. Veel leerkrachten denken dat ze álles moeten weten of kunnen. In werkelijkheid

doe je het nooit alleen. Samen met je directeur kan je altijd kijken hoe je je eerste jaar aanpakt en vaak zijn er collega's die het juist heel leuk vinden om bijvoorbeeld de musical of het kamp te organiseren.

Om de vacatures zo veel mogelijk in te vullen, zetten we gerichte wervingscampagnes in. Zo publiceren we via Meesterbaan en zetten we vacatures geregeld in de spotlights via social media. Toch blijft de kracht van interne werving groot: collega's die iemand tippen of enthousiasmeren, maken vaak het verschil."

'Werken in groep 8, dat doe je samen'

Fabian Uiterwijk en Noa van Delft werken beiden fulltime als groep 8-leerkracht bij de Meridiaan.

Noa: "Vorig jaar werkte ik voor het eerst in groep 8, toen nog voor anderhalve dag per week. Ik weet dat er leerkrachten zijn die bij het horen van 'groep 8' denken: jij liever dan ik. Zelf snap ik die aarzeling niet goed. Oké, in groep 8 zijn de leerlingen wat bijdehand. Je moet in een relatief korte periode veel stof behandelen en je hebt te maken met de verwijzing naar het vo, met het kamp en met de musical. Maar dat maakt het juist leuk! En je hoeft het ook niet alléén te doen. Dit jaar sta ik voor het eerst fulltime in groep 8, maar Fabian doet dat al veel langer. Die weet op welke onderwerpen ik de komende maanden zeker moet inzetten. Zo kan ik ook met vragen terecht bij de IB'er en bij andere collega's met ervaring in groep 8. Je doet het echt sámen."

Fabian: "Voor mij is dit alweer het tiende jaar in de bovenbouw. Het ligt me goed, ik houd ervan om met kinderen te kunnen sparren, ze doelen te laten stellen en verantwoordelijkheden te geven. Je moet voor groep 8 een goede leerkracht zijn, maar bijzondere vaardigheden heb je naar mijn idee niet nodig. Hooguit iets meer geduld, omdat leerlingen iets beter gebekt zijn. De overgang naar het vo maakt het jaar natuurlijk wel bijzonder. Maar ook het adviseren naar het vo doe je samen."

Noa: "Bij ons krijgen leerlingen een gezamenlijk advies van alle bovenbouwleerkrachten, de IB'er en de directeur. En dat advies wordt met een reden gegeven. Het gezamenlijke advies helpt jou als groep 8-leerkracht bij het voeren van de adviesgesprekken met de kinderen en hun ouders. Je bouwt daarin ook voort op eerdere gesprekken in groep 7, en op de 'placemats' waarop kinderen in groep 7 en 8 bij ons zelf hun kwaliteiten in kaart brengen. Al met al komt het advies zelden als een verrassing."

Fabian: "Wel zijn er altijd een paar leerlingen die zich aan het begin van groep 8 echt een doel voor het advies hebben gesteld. En dan is het extra mooi als in februari blijkt dat het ze daadwerkelijk gelukt is. De trots die je op zo'n moment voelt – bij de ouders, bij de leerling, maar ook bij jezelf ... dat is de moeite waard."

samen !!
sparren
TROTS

‘Een kans voor mij én voor de school’

Nadine van Giezen deed in de coronajaren als zij-instromer de deeltijdpabo. Nu werkt ze met plezier in groep 1 / 2 op De Bonifacius. Maar de bovenbouw trekt! Gelukkig was daar een oplossing voor.

“Vorig jaar heb ik aangegeven dat ik wel wat meer uren wil draaien. Bij voorkeur in de bovenbouw, want ik denk dat er een groep 8-leerkracht in mij zit. Maar ik vind ook dat groep 8 voor kinderen zo’n belangrijk jaar is, dat je goed moet weten wat je doet. En ik sta pas twee jaar zelfstandig voor de klas.

Dit jaar krijg ik de kans om in groep 8 mee te kijken, en sta ik daar eens in de twee weken op donderdag voor de klas. De groepsverantwoordelijkheid ligt bij mijn collega en zij doet ook de oudergesprekken. Maar verder draai ik op ‘mijn dag’ het volledige programma. We hebben wel gekeken wat ieder van ons het beste ligt. Ik besteed bijvoorbeeld wat meer tijd aan Engels. En ik doe de creatieve les, omdat ik dat heel leuk vind. Waarop mijn collega meteen vroeg: ‘Zou je dan ook bij de musical willen helpen?’ Graag natuurlijk.

Dankzij mijn collega’s heb ik een goede start gemaakt. Ik voel me echt deel van het groep 8-team. Om de week loop ik op woensdagmiddag even binnen: wat is de planning voor

morgen? Ik kijk alle methodes in, kan vragen stellen als dat nodig is. En als ik de volgende ochtend binnenkom, is het meteen: ‘Leuk dat je er weer bent!’ Met de kinderen heb ik echt een klik. Ik kende ze al uit groep 5, dat scheelt natuurlijk. En we zijn op kamp geweest, geweldig! In de klas kunnen ze soms nog een masker opdoen, maar op kamp zie je de kinderen zoals ze zijn. Op hun kwetsbaarst, hun ondeugendst ... ik vond het fantastisch.

Ik word er blij van als ik zulke mooie dingen met de kinderen kan doen. Het kamp, de musical ... alleen daarom zou ik al voor groep 8 kiezen. Maar er speelt veel meer. Waar moet je als groep 8-leerkracht sterk in zijn? Hoe zit het programma in elkaar? Hoe werk je met doelen, hoe analyseer je resultaten, hoe kun je goed adviseren? Dat hoop ik dit jaar allemaal te leren. En mocht er dan een keer een vacature in groep 8 komen, dan vul ik die graag in. Ik krijg hier heel veel energie van!”

Ondeugend

kamp!

‘Dit is voor mij de leukste groep’

Jasmijn Bouma is drie jaar geleden afgestudeerd aan de pabo. Dit is haar tweede jaar als fulltime leerkracht groep 8 op Het Palet.

“In het eerste jaar van de opleiding wist ik al: ik wil werken in groep 8. Hier ben je echt bezig kinderen naar zelfstandigheid te begeleiden. Hun persoonlijkheid is al verder ontwikkeld. Daardoor kun je diepgaander met ze praten over maatschappelijke vraagstukken en over hoe je met elkaar omgaat, in de klas en in de maatschappij.

Vorig jaar was mijn eerste jaar in groep 8. Toen dacht ik: wat komt er allemaal op me af? Schoolkeuzegesprekken, de doorstroomtoets, schooladviezen... Gelukkig kon ik terecht bij collega’s die eerder groep 8 hebben gedaan en bij de IB’er. Mijn advies: begin op tijd. Er zijn echt piekmomenten, bijvoorbeeld rond de aanmelding voor het vo. Begin tijdig met het schrijven van de onderwijskundige rapporten die met de kinderen meegaan naar het vo, zodat ouders ze kunnen inzien en je eventueel nog iets kunt aanpassen. Ook is het belangrijk om op tijd met ouders in gesprek te gaan over het verwachte schooladvies, wacht niet tot het laatste gesprek. Kansrijk adviseren betekent voor mij dat je een kind de kans geeft zich ook op de middelbare school door te ontwikkelen. Bijvoorbeeld met een dakpanadvies, zoals vmbo-t/havo. Alphenese middelbare scholen geven dan les op het meest theoretische niveau. Dus een kind met advies vmbo-t/havo krijgt les op havoniveau en kan een opgaande lijn doorzetten. Na de brugklas wordt opnieuw gekeken wat het beste past.

Ik vind het mooi om te zien hoe kinderen in groep 8 toegroeien naar het vo. Oók kinderen die er aanvankelijk tegen opzagen. Deels gaat dat vanzelf – ze worden ouder – maar ik werk er ook naartoe. Ze moeten bijvoorbeeld zelf hun weektaak plannen. In het begin van het jaar besteden we nog veel aandacht aan hoe dat moet, maar gedurende het jaar doen ze steeds meer zelf. Ze leren: als ik op dinsdag hockey heb, moet mijn werk vóór die tijd af zijn. Ik zorg ook voor afsluitende activiteiten. Vorig jaar heb ik ze bijvoorbeeld een afscheidsbrief aan zichzelf laten schrijven. Die kwam in een boekje, dat ze allemaal kregen.

Als groep 8-leerkracht moet je goed kunnen loslaten. Kinderen een keer durven laten struikelen, zodat ze daarvan kunnen leren. Dat begeleiden naar zelfstandigheid ligt mij goed. Dus vraag je waar ik over tien jaar sta, dan zeg ik: in groep 8. Dit is voor mij zeker de leukste groep.”

GROEI

zelfstandigheid

‘Dan weet je: ik zie de kinderen goed’

Lenneke van Steijn geniet van het werken in groep 8 bij OBS Bentwijzer.

“Het leuke van werken in groep 8 vind ik dat de kinderen me scherp houden. Of ik nu met ze discussieer over een onderwerp uit het Jeugdjournaal of over verschillen in wat mensen geloven: je kunt mooie gesprekken met ze aangaan. Ze hebben humor, reageren gevat en ze komen met vragen die je aan het denken zetten. Dan zegt een plusleerling tijdens de rekenles: ‘maar als ik nou niet de oppervlakte van een cirkel wil berekenen, maar van de wikkel rondom een frisdrankblikje?’ Eh ... Ja. Goede vraag!

Het werken in groep 8 vraagt veel inlevingsvermogen omdat de kinderen beginnen te puberen. Hulp vragen vinden ze niet stoer, dus je moet het handig aanpakken. Je denkt iets in het gedrag van een leerling te zien, wat zou daar achter kunnen zitten? Als je dat weet, ben je een eind op weg naar een aanpak. Ook het cognitieve en didactische stuk is uitdagend. Je moet echt boven de stof staan om te kunnen zien of er hiaten zijn die je naast het gewone lesprogramma moet aanpakken.

Verder moet je organisatie op orde zijn, anders kun je de kinderen niet leren plannen, en dat hebben ze straks in het vo hard nodig. Goed plannen is ook in je eigen belang, want er zitten veel pieken in het jaar. Dat begint met de Cito-toets in oktober en het uitvoerig bespreken van de voorlopige adviezen met je collega's in de adviescommissie. Vervolgens verwerk je deze in de onderwijskundige rapporten en voer je adviesgesprekken met ouders en kinderen. Begin februari volgt de doorstroomtoets en daarna start de overdracht naar het vo. En voor je het weet, komt het eind van het jaar in zicht, met de musical en het kamp. Het is echt een ander ritme dan in de andere leerjaren.

Na groep 8 gaan veel van onze leerlingen in Zoetermeer naar het vo. Daar werken ze nog met een warme overdracht: in een gesprek met de toekomstige mentoren van je leerlingen vertel je als groep 8-leerkracht wat jij denkt dat zij over de kinderen moeten weten. Het leuke is dat je later ook een terugkoppeling krijgt; hoe is het je leerlingen vergaan? Het is mooi als zo'n vo-school dan zegt: wat jij signaleerde in het onderwijskundig rapport en in het overdrachtsgesprek, dat zien wij ook. Dan weet je: ik zie de kinderen goed en zij pakken de draad goed op. Ook dat is fijn om te weten.”

‘Ik krijg hier enorm veel energie van’

Jeroen Scherpenzeel heeft voor zijn eerste jaar in groep 8 bij Hobbitburcht Spectrum een leuke klas getroffen.

“Eind vorig jaar had ik twee keuzes: óf met mijn combinatiegroep mee naar leerjaar 6/7, óf naar groep 8. Met deze combinatiegroep had ik toen net een behoorlijk uitdagend groepstraject doorlopen. Dat was nodig omdat regels en afspraken onvoldoende ingeslepen bleken. Gelukkig heeft dat traject goed geholpen. Toch leek het de schoolcoördinator en mij beter dat de groep dit jaar een andere leerkracht kreeg. Dat zou namelijk een collega worden die net iets strikter is dan ik, en daar is de groep wel bij gebaat.

Ik koos voor groep 8: het jaar waarin kinderen hun basisschoolperiode afronden en zich tegelijkertijd voorbereiden op de middelbare school. Het leek me een mooie uitdaging. Activiteiten als het kamp, de musical en het gala vormen voor mij geen drempel. Ik word er juist wel enthousiast van! Het scheelde ook dat deze groep een ‘enkele’ groep is, dat is voor zo'n eerste keer werken in groep 8 wel fijn.

Niet dat het voor mij helemaal nieuw was: ik heb ook mijn vierdejaars lio-stage in een groep 8 gedaan, op de Arnoldus van Os, nu OBS Bentwijzer. Toch voelt het anders om nu zelf de hele verantwoordelijkheid te dragen. Er wordt veel van je organisatorische competentie gevraagd – een leerpuntje voor mij persoonlijk. Daar probeer ik heel goed op te letten. Ik weet van mezelf dat ik fijner werk als alles lekker loopt. Dan kunnen de kinderen zich beter op het onderwijs concentreren.

Tot nu toe verloopt alles vlot. Het enige wat ik nog spannend vind, is het voeren van de adviesgesprekken met de kinderen en hun ouders. Het is niet dat ik ertegen opzie; ik heb

er alleen nog geen ervaring mee. Je wordt er in de opleiding nauwelijks op voorbereid. Dat vind ik wel een gemis. Wat mij betreft mogen ze ‘buitenlestaken’ als apart vak op het programma zetten!

Spijt van mijn keuze voor groep 8 heb ik niet. Ik ga regelmatig met een gevoel van ‘Yes!’ naar huis. Vooral wanneer ik merk dat er bij leerlingen een lampje is gaan branden. Dat ze een ‘eureka-moment’ hebben gehad bij een probleem waarmee ze lange tijd hebben geworsteld. Daar krijg ik enorm veel energie van!”

‘Ga uit van de kracht van de leerling’

Dominique Beurskens woont nog niet zo lang in de regio Alphen aan den Rijn en wilde eigenlijk eerst het scholenaanbod verkennen door aan de slag te gaan binnen de invalpool van RTC Cella. Maar toen kwam de functie van groep 8-leerkracht en taalcoördinator op de Springplank vrij.

“Werken in groep 8, op een school die volop in ontwikkeling is: dat is een baan die ik niet kon laten lopen! Ik werk graag op een school waar nog niet alles ‘af’ is, zodat je echt iets kunt neerzetten. En werken met oudere kinderen past bij mij. De leeftijd van 11 à 12 jaar vind ik magisch. Met kinderen van die leeftijd kun je zulke leuke gesprekken voeren!

Een reguliere groep 8 heb ik nog niet vaak gehad. Dat komt doordat ik na de pabo vooral op scholen binnen asielzoekerscentra en internationale scholen heb gewerkt. Daar gaf ik bijvoorbeeld Nederlands als Tweede Taal en Nederlandse les aan anderstalige jongeren. Op de Springplank is dat anders: hier heb ik geen leerlingen die zich de taal nog helemaal eigen moeten maken. Maar in mijn nieuwe rol als taalcoördinator komt al die ervaring met taalverwerving wel goed van pas.

Werken met deze leeftijdsgroep moet je een beetje liggen. Zelf zie ik vooral veel kansen. De kinderen zijn heel gemotiveerd, zo lang je maar af en toe een ‘energizer’ of een spelvorm inzet. Ook valt het me steeds weer op hoe goed ze kunnen reflecteren: “Sorry juf, ik was vandaag veel te druk.” Of: “Hier moet ik aan werken, daar heb ik jouw hulp bij nodig.” Hun eigen kracht is groot, daar zouden we in het onderwijs best meer van mogen uitgaan.

Een band opbouwen is bij deze leeftijdsgroep wel belangrijk. Je moet aansluiten bij hun beleavingswereld. Ze zijn bijvoorbeeld druk bezig met verliefdheden en dan is het goed om vragen daarover niet zomaar af te kappen. Als ze vragen: ‘Juf, wanneer had jij je eerste vriendje?’, dan antwoord ik naar waarheid: ‘In groep 8’. Dan komen ze met duizend-en-een vragen, lang niet allemaal serieus. Maar tussen al het lachen door hebben we wél een leuk gesprek.

Het mooiste aan kinderen van deze leeftijd vind ik dat ze goudelijk zijn. In een gesprek over rijk en arm hadden we het onlangs over asielzoekers. Een leerling zei heel duidelijk: “Juf, Nederland is vol!” Daar kun je negatief op reageren, óf je kunt er open op ingaan en daarbij ook je eigen mening geven. Als je dat laatste doet, kun je de mooiste gesprekken met ze voeren.”

‘De eerste maanden is het knallen’

Op Het Spectrum Honingzwam volgde Astrid van Leeuwen dit jaar Joyce van Reijn op als leerkracht in groep 8. Joyce werkt nu in de bovenbouw als IB'er en leerkracht groep 7.

Joyce: “Die eerste dag na de zomervakantie is hartstikke leuk. Ineens stappen er jonge pubers over de drempel. Natuurlijk hebben ze nog wel een overgang te maken voordat ze klaar zijn voor het vo, bijvoorbeeld in zelfstandigheid. Hoe neem je verantwoordelijkheid voor je werk? Hoe los je het op als je onenigheid hebt en niet meer op de leerkracht kunt terugvallen? Je werkt samen toe naar het vo.”

Astrid: “Voor mij is dit het eerste jaar in groep 8; ik ben met de kinderen meegekomen vanuit groep 7. Ik vind het een leuke uitdaging, maar we hebben deze keuze vooral gemaakt in het belang van de kinderen. Vorig jaar heb ik met deze groep een traject gevolgd om de groepsdynamiek te verbeteren en die winst willen we behouden. De kinderen en ik kennen elkaar goed én ik werk fulltime. Dat biedt rust en dat is belangrijk in dit laatste jaar.”

Joyce: “Ja, want ook cognitief moet er nog het een en ander gebeuren. En daar is weinig tijd voor: in januari krijgen leerlingen hun schooladvies. Het is de eerste maanden echt knallen. Je moet het curriculum goed beheersen en weten: welke stappen moeten deze kinderen

nog zetten? Je kiest een strategie, bereidt elke les goed voor. En na het schooladvies komt een volgende uitdaging: hoe houd je leerlingen betrokken als de lessen voor hun gevoel ‘niet meer meetellen’? Dat vraagt creativiteit. Je kiest voor andere werkvormen zoals werkstukken, presentaties of het werken in circuits.”

Astrid: “Door kansrijk te adviseren, kun je als leerkracht echt verschil maken. Dat vind ik mooi. Je bent veel aan het observeren, kijkt waar de mogelijkheden zitten. Zit het er misschien wel in, maar heeft een kind last van toets-stress of faalangst waardoor de resultaten nog niet optimaal zijn?”

Joyce: “Vorig jaar had ik een leerling in groep 8 die heel graag naar de havo wilde. Die leerling had het in zich, maar het kwam er nog niet uit. Samen met de ouders hebben we gekeken wat we konden doen. Veel extra uitleg op school, begeleiding door ouders thuis. De leerling heeft knetterhard gewerkt en het is gelukt! En als vader dan bij het definitieve schooladviesgesprek in tranen tegenover je zit omdat hij zo trots is op zijn kind, ja ... dat is een mooi moment.”

‘Het begin van de puberleeftijd spreekt me aan’

Boris Overes keerde bewust terug naar Vianova na een jaar (deels) in het vo gewerkt te hebben. Het liefst werkt hij in groep 7/8.

“Ik werkte na mijn opleiding voor het tweede jaar bij Vianova toen ik dacht: ik wil wel eens testen hoe het is om in het voortgezet onderwijs te werken. Dus dat ben ik gaan doen, drie dagen in de week. Ik ontdekte dat ik vooralsnog toch meer een basisschoolleerkracht ben. Ik vind het fijn om flexibel te zijn in de lessen die ik geef: om te kunnen kiezen of ik de rekenles vandaag iets langer wil maken of niet. En om behalve met kennisoverdracht ook veel bezig te zijn met groepsvorming.

De doelgroep van 7/8 vind ik echt fantastisch. Het begin van de puberleeftijd spreekt me aan. Kinderen worden bijdehanter, gaan kijken wat ze allemaal ‘kunnen maken’. Aan de andere kant willen ze het voor jou nog steeds heel goed doen. Je kunt gesprekken met ze voeren, maar ook lekker met ze dollen. Je moet duidelijk en consequent zijn, maar kunt ook veel oplossen met humor en zo een mooie band creëren binnen de groep.

Het vraagt wel wat van je. Nog meer dan in andere jaren moet je kunnen schakelen. Zó voer je serieuze gesprekken over schooladviezen, zó ben je bezig met een musical. Je moet prioriteiten stellen. In je lessen: waar gooi ik nu mijn energie in, wat kan ik even op zijn beloop laten? Maar ook in alles eromheen. Want het is

best druk, met alle schooladviezen en onderwijsdossiers die je moet maken voor het vo. En die dossiers zijn heel belangrijk. Jij hebt de kinderen dagelijks in de klas, je weet meer over ze dan wat de testresultaten zeggen: waar hun potentie zit, wat bij hen goed werkt. Dat zijn belangrijke dingen om mee te geven aan het vo.

Als groep 8-leerkracht ben je in een unieke positie om kinderen een fijne afsluiting van hun basisschooltijd te bezorgen. Vorig jaar had ik een jongen met dyslexie in de klas die net een moeilijke periode achter de rug had. Hij wilde heel graag auditie doen voor de hoofdrol in de musical. Maar ja, dyslexie en dan zoveel tekst ... Ik zei: ‘Als jij ervoor gaat, ga ik je helpen’. En het is hem gelukt! Hij stond op het podium te shinen. Dat zijn van die momenten waarop je precies weet waarvoor je het doet.”

Tussen tafellaken en servet

Marc Serrarens werkt 29 jaar in het onderwijs, Winnie van Kins al 41. In groep 8a en 8b van De Zilveren Maan zijn ze in hun element.

Marc: “Dit is mijn vierentwintigste groep 8 op De Zilveren Maan. Mensen denken wel eens dat het gaat vervelen: elk jaar weer dezelfde sommen uitleggen. Maar ik zit er niet voor die sommen. Nou ja, daar voor óók. Maar het andere aspect vind ik veel interessanter. Dat begeleiden van jonge mensen op de overgang van klein naar groot. En dat begint met iedere groep weer helemaal opnieuw.”

Winnie: “Dit is de fase ‘tussen tafellaken en servet’. Sommige leerlingen zijn nog kinderlijk, andere beginnen al te puberen. Ze zoeken vaker de grenzen op. Daar moet je als leerkracht mee om kunnen gaan. Ga je op je strepen staan, of buig je een situatie op een andere manier om? Met een beetje humor bereik je vaak meer.”

Marc: “Alles draait om relatie. Weten leerlingen zich gezien, heb je belangstelling voor hun leven? Dat is in ieder leerjaar zo, maar zeker in groep 8, met opspelende hormonen en onzekerheden. Leerlingen die komen vertellen: ‘het enige waar ik me zorgen over maak, is of ik straks wel nieuwe vrienden krijg.’ Daar praat je dan met ze over, na afloop van de kennismaking op hun nieuwe school.”

Winnie: “Een mooi moment vind ik het altijd als je met de klas een goed gesprek hebt gevoerd omdat er iets vervelends is gebeurd, en er aan het eind echt bakens zijn verzet. Dat je de zon weer ziet doorbreken in hun hoofden, dat ze weer met blijde gezichten de deur uitgaan.”

Marc: “Zo’n moment is er voor mij als ik hoor dat ik verschil heb kunnen maken. Ik moet denken aan een jongen die in groep 8 kwam met een negatieve houding. Dyslectisch, onzeker, hij háátte school. Van het ene op het andere moment was dat anders. Géén idee wat ik heb gedaan, maar achteraf zei hij: ik voelde me door jou begrepen. Pas kwam ik hem weer tegen. Bleek dat hij enorm succesvol is als timmerman van interieurs voor superluxe jachten. En daar heb ik aan mogen bijdragen!

Wat mij betreft blijf ik nog even in groep 8. Maar ik ben 58 en we hebben twintigers in het team die ook wel eens in groep 8 willen werken. Voor hen ga ik graag aan de kant. Zij verdienen ook een kans.”

↪ bakens verzetten

‘We willen zo kansrijk mogelijk adviseren’

Anne Bouwhuis heeft veel ervaring in groep 8. Tot voor kort werkte ze in groep 7/8 van SWS Meerwaarde.

“Groep 8 is een schooljaar dat kinderen bijblijft. Iedereen herinnert zich nog zijn musical en zijn schoolkamp. Het is ontzettend gaaf om aan die herinneringen te mogen bijdragen. Vooral omdat ik me al sinds de pabo voel aangetrokken tot het werken met het oudere kind. Ik vind het leuk dat kinderen zich op deze leeftijd steeds meer een mening vormen en die durven uiten. Een uitdaging is dat ze soms minder zin hebben in school. Je moet de balans zoeken tussen wat zij willen en waar je in groep 8 naartoe moet. Als kinderen die aan het begin van de ochtend helemaal geen zin hadden, aan het eind van de dag vrolijk naar huis gaan, denk ik: yes, dat hebben we toch maar mooi bereikt!

Op dit moment sta ik in groep 7, maar de acht jaren hiervóór had ik groep 8 of 7/8. Ik ben dus al jarenlang betrokken bij de schooladviezen: het voorlopige advies in groep 7 en de aanzet tot het definitieve advies in groep 8. Daarvoor kijk je naar de Citoresultaten van de leerling, maar ook naar werkhouding, zelfredzaamheid en het vermogen tot samenwerken. Het komt erop neer dat je het kind gewoon heel goed moet kennen.

Je adviesvoorstellen bespreek je met een team. Ons uitgangspunt is dat we zo kansrijk mogelijk adviseren, passend bij de leerling. We houden er

herinneringen

vertrouwen

GAAF

bijvoorbeeld rekening mee of een kind voldoende begeleiding krijgt van thuis. Niet dat we anders adviseren als we daaraan twijfelen, maar dan gaan we wel met het kind en de ouders in gesprek over geschikte scholen. De ene vo-school biedt nu eenmaal meer of andersoortige begeleiding dan de andere en je wilt dat het kind krijgt wat het nodig heeft.

In groep 8 komen kinderen zichzelf al puberend soms tegen. Het is gaaf om ze daarbij te begeleiden. Sommigen worden zenuwachtig als de overgang naar de middelbare school dichtbij komt, maar willen dat niet meer aan hun ouders kwijt. Dan is het mooi als ze jou in vertrouwen nemen. Als ze hun ei bij je kwijt kunnen, als jij een baken kunt zijn. En het allermooiste vind ik het als oud-leerlingen terugkomen, bijvoorbeeld voor een snuffelstage. Ik ken oud-leerlingen die de pabo zijn gaan doen omdat ze bij ons op school zulke leuke leerkrachten hebben gehad. Dat vind ik een mega-compliment!”

‘Je krijgt echt iets van ze terug’

Tom van Dijk werkt voor het tweede achtereenvolgende jaar in groep 8 bij het Spinnewiel. Is dat soms even aanpoten? Jawel. ‘Maar het is ook een voorrecht.’

“‘Meester, wil jij met ons groep 8 doen?’, vroeg mijn groep 6 drie jaar geleden, toen duidelijk werd dat ik niet met ze meeging naar groep 7. We hadden inderdaad een leuke klik, elke dag was een feestje. ‘Oké’, zei ik, ‘ik zal aangeven dat ik dat wil, en dan zien we of het lukt.’ Ja dus. Zodoende ben ik vorig jaar in groep 8 gerold.

Het eerste jaar kan werken in groep 8 een uitdaging zijn. Je hebt te maken met dingen waar je normaal niet bij stilstaat of die je makkelijk kunt vergeten. De focus ligt op andere momenten in het jaar: het eerste belangrijke toetsmoment is bijvoorbeeld niet in januari, maar al in november. Wanneer moeten de onderwijskundige rapporten klaar zijn? Wanneer de adviezen? Wanneer begin je met de musical? Het kan lastig zijn om overzicht te houden.

Mijn geluk was dat er in mijn eerste jaar nóg een groep 8 was, met twee ervaren leerkrachten. We hielden elkaar op de hoogte, herinnerden elkaar aan deadlines en stelden samen nieuwsberichten op voor ouders. Zij hielpen me met praktische zaken, zoals: hoe kom je in bepaalde systemen? Ze waren bereid even naast me te komen zitten: hoe ga je dit met ouders communiceren? Dat gaf me het gevoel: we doen het samen. Ook onze IB'er was – is – een grote steun. Nog steeds laat ik sommige berichten eerst even door haar checken. Dat geeft mij de zekerheid dat ik op het juiste moment het goede doe.

Aan het begin van groep 8 heb je nog kinderen in de klas, aan het eind zijn het bijna pubers. Je kunt steeds meer de diepte met ze in. Ze gaan zich afvragen wat ontwikkelingen in de wereld voor Nederland en voor henzelf betekenen. Oekraïne, Gaza, de regering van Trump: ze hebben er een eigen mening over. Dat zorgt voor interessante gesprekken, je krijgt echt iets van ze terug.

Als ik vertel dat ik in groep 8 werk, zeggen mijn vrienden: wow, wat mooi! Dat is ook hoe ik het zie. Ik mag met mijn leerlingen op kamp, ik mag met ze naar Fort Alpha voor een groepsvormingstraject. Het is supermooi om ze te zien groeien. Ik vind het een voorrecht dat ik dit laatste jaar van de basisschool met ze mag doorlopen.”

WOW!

eigen mening

pubers

feestje

‘Ik hoef niet zelf het wiel uit te vinden’

Eline Boer rondde twee jaar geleden haar opleiding af. Na een jaar bij SWS Vivace geeft ze nu les aan groep 8 op De Vroonhoeve.

“Hoe zou het zijn om op een reguliere school te werken, en dan in een ‘enkele’ groep in plaats van een combinatiegroep? Daar was ik vooral nieuwsgierig naar toen ik solliciteerde op deze baan, bij de Vroonhoeve. Vorig jaar werkte ik bij SWS Vivace en daar voelde ik me heel erg welkom. Maar het lesgeven aan een stamgroep op een jenaplanschool met een diverse populatie vond ik als startende leerkracht ingewikkeld. Helemaal aan het begin van mijn opleiding heb ik een halfjaartje in groep 7/8 van Het Palet gestaan. Wat ik daar leuk aan vond, is dat je met leerlingen van die leeftijd al zulke mooie gesprekken kunt voeren.

Ik heb de leerlingen ontmoet bij het wemoment vóór de zomervakantie. Toen wist ik nog niets van ze: ik wilde mezelf een indruk vormen. In de startweek hebben mijn collega van groep 7 en ik vervolgens een uitgebreide overdracht gedaan. Sowieso staan alle collega's en de directie echt klaar om mij te helpen. Met vragen over de gang van zaken in groep 8 kan ik terecht bij mijn collega uit groep 5, die jarenlang in groep 8 gestaan heeft. Ik hoef dus niet zelf het wiel uit te vinden!

Ik heb met mijn groep een goede start kunnen maken. We zijn het schooljaar begonnen met de ‘gouden weken’: dan prikken we elke dag een gouden ballon door met daarin een briefje met een activiteit waardoor de kinderen naar elkaar toe groeien. Dat is leuk om te begeleiden.

Na een paar weken kreeg ik steeds meer het gevoel: dit kan ik. Die gedachte gaf me rust. Of deze vorm van onderwijs beter bij me past? In elk geval vind ik het fijn dat ik voor alle vakken handvatten heb in de vorm van een methode en dat ik meer tijd heb om verlengde instructie te geven aan kinderen die ergens tegenaan lopen.

Ik hoop dat de kinderen aan het eind van dit jaar terugkijken op een fijne periode. Dat ik ze iets heb kunnen meegeven over het belang van reflecteren: op je gedrag en op je leerproces. En dat ze weten dat het belangrijk is om naar je eigen gevoel te luisteren.”

‘Met intrinsieke motivatie kan er veel’

Noa Boere, Kim van den Hoogen en Marian de Ridder werken alle drie in groep 7/8 bij SWS Vivace.

Noa Boere, Kim van den Hoogen en Marian de Ridder werken alle drie in groep 7/8 bij SWS Vivace.

Marian: “Wij zijn een jenaplanschool en werken in stamgroepen. Wij hebben dus geen groepen 8, maar 7/8. Een voordeel hiervan is dat je de kinderen langere tijd meemaakt.”

Kim: “Het leuke van de bovenbouw is dat je echt het gesprek met leerlingen kunt aangaan. Over gebeurtenissen in de wereld, maar ook over hoe ze het samen beter kunnen doen in de groep.”

Noa: “Ze raken steeds meer geïnteresseerd in jou als leerkracht, willen alles van je weten. Je bent toch een soort rolmodel voor ze. Ik praat met mijn leerlingen over van alles: van make-up tot social media. Zo leuk! Ik ben 24, dus ik sta qua leeftijd ook niet zo heel ver van ze af.”

Kim: “In groep 7/8 heb je als leerkracht ook best een belangrijke rol als het gaat om de toekomst van je leerlingen. Zij geven die toekomst natuurlijk zelf vorm, maar wij kunnen wel kansrijk adviseren. Er zijn kinderen die je puur op basis van hun resultaten op papier, geen hoger advies zou geven. Terwijl we dat als team toch aandurven. Gewoon omdat wij de kinderen

dagelijks zien en een heel goede indruk hebben van wat zij aankunnen als ze straks buiten de veilige bubbel van de basisschool zijn.”

Marian: “Wat scheelt, is dat we in het jenaplan-onderwijs de executieve functies van kinderen al op jonge leeftijd prikkelen. Vanaf de kleutertijd leren ze plannen, samenwerken en creatief denken. Daar hebben ze straks voordeel van, dat horen we ook terug van het vo. Wat daarnaast een rol speelt, is dat kinderen bij ons een steeds grotere rol krijgen in de gesprekken over hun ontwikkeling en het schooladvies.”

Noa: “We praten met het kind zélf, niet alleen via de ouders. Want je kunt als leerkrachten en ouders wel van alles bedenken – bijvoorbeeld dat een kind extra moet oefenen om voor een hoger advies in aanmerking te komen – maar het kind moet ook willen. Is die intrinsieke motivatie aanwezig, dan kan er heel veel. Vorig jaar hadden wij bijvoorbeeld een leerling die op een eigen leerlijn werkte. Zij wilde heel graag naar het vmbo in plaats van het praktijkonderwijs. Daar heeft ze héél hard voor gewerkt, en het is gelukt! Geen praktijkschool, maar vmbo-basis! Die leerling heeft het hele adviesgesprek gehuild van blijdschap. Terecht, want wat zij heeft gepresteerd, is echt heel knap.”

veilige
bubbel

Op maat bedienen

Annejet Koper werkt met veel plezier bij OBS GroeiWijs in groep 8.

"Een van de leukste dingen aan groep 8 vind ik de afwisseling. Het schooljaar begint bij ons met het kamp: daar schep je een band waarop je de rest van het jaar kunt terugpakken. Vervolgens komt er een periode van buitengewoon hard werken, waarin je samen met de leerlingen alles eruit haalt wat erin zit. Daarna volgt de periode van de musical en het afscheid. Je bent dus steeds in een heel andere dynamiek met de leerlingen aan het werk.

DYNAMIEK

motivatie

band

In groep 8 moet je als leerkracht consequent zijn. De leerlingen worden steeds slimmer in het vinden van de mazen in de wet. Ik houd ervan om daar spelenderwijs mee om te gaan. Om na een brutale opmerking de focus toch weer bij het werk te krijgen, zonder dat ik echt een hele preek hoeft af te steken.

Ik begin het jaar met een strak regime: 'je zit in groep 8, je hebt een voorbeeldrol, we doen het zoals ik aangeef'. Dat is nodig, anders doen sommigen niet mee. In het begin zeg ik elke middag: 'je legt nu je werkboeken in de kast, en dat doe je op een nette stapel'. In de loop van het jaar hoef ik dat steeds minder te controleren. Dan ga ik benoemen: 'wat fijn dat jullie weten hoe je een kast netjes houdt en daar zelf zorg voor dragen'

Het liefst wil je dat leerlingen vanuit intrinsieke motivatie werken. Het merendeel heeft wel een doel voor ogen: een niveau waarop ze in het voortgezet onderwijs willen starten. Daar kun je ze op aanspreken. Ik probeer bij iedereen het knopje te vinden dat ze in beweging zet. Daarbij doe ik mijn best om ze zoveel mogelijk op maat te bedienen.

Soms is het wel even puzzelen. Ik had een keer een jongen bij wie de frustratie over rekenen hoog was opgelopen. Hij zag enorm op tegen wiskunde in het vo. Ik heb hem op een ander rekenprogramma gezet, een stapje terug laten doen zodat hij voldoende haalde. En ik heb hem verteld: wiskunde is anders dan rekenen. Hij ging naar de middelbare school met het gevoel: misschien is dit wel haalbaar. Toen ik hem later tegenkwam, zei hij: 'juf, je had gelijk: ik vind wiskunde gewoon leuk!' Daar doe je het toch voor?"

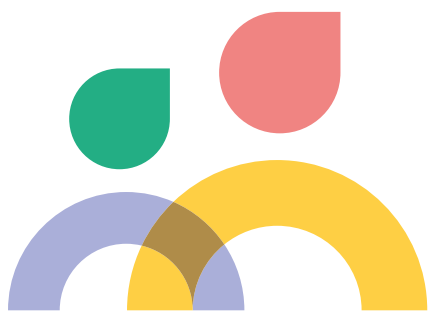

Springplank

214 leerlingen
23 medewerkers
9 groepen
obs-springplank.nl

'Alle neuzen dezelfde kant op!'

Sinds dit schooljaar heeft OBS Springplank een nieuw logo. Een logo dat past bij de missie, visie en kenwaarden van deze warme dorpsschool in Hazerswoude-Dorp en het bredere huisstijltraject van MorgenWijzer. Directeur Judith van Opstal en schoolcoördinator Marieke de Groot vertellen hoe ze tot dit sprekende logo zijn gekomen. "Je hebt elkaar nodig om kinderen een goede basis te geven."

Met de start van het nieuwe schooljaar startte OBS Springplank óók met een spiksplinter-nieuw logo. Vlak voor de zomervakantie werd het logo al feestelijk onthuld op school met leerlingen, leerkrachten en ouders samen. En nu is het logo dus overal in gebruik.

Wie we zijn

Marieke de Groot: "Ik ben sinds het schooljaar 2024-2025 werkzaam bij de Springplank. In dat jaar herijkten we onze missie, visie en kernwaarden en was het een logisch moment voor een nieuw logo. Een logo dat past bij wie we nu zijn." Judith van Opstal vult aan: "We startten het missie-visie-kernwaarden-traject door schoolbreed antwoorden te geven op vragen als: 'Wie zijn we?', 'Waar staan we voor?', 'Wie willen we zijn?'. Dat waren best lastige vragen. De focus lag destijds meer op de eigen groep. Deze focus zijn we stap voor stap gaan verleggen naar gezamenlijke doelstellingen en schoolontwikkeling. Tijdens dit proces stonden de kernwaarden 'samen verantwoordelijk' en 'eigenaarschap' op de voorgrond. Het team ging steeds meer 'over de groep' heen kijken. Er werden schoolbrede doelen geformuleerd en we zijn op zoek gegaan naar een eenduidige aanpak. Uit de teamsessies kwam daarnaast naar voren dat er grote behoefte is aan verbinding onderling. Je hebt elkaar nodig om kinderen een goede basis te geven."

Community-gedachte

Samen werd dus een belangrijke kernwaarde, net als gelijkwaardig, nieuwsgierig, verantwoordelijk en plezier (zie kader). Judith: "We zijn een dorpsschool waar we een community vormen met leerkrachten, leerlingen, ouders en Junis Kinderopvang. We willen bij elkaar aansluiten en de kinderen een goede doorgaande lijn bieden van 0 tot 12 jaar."

'Onze maatjesaanpak komt heel mooi terug in het nieuwe logo'

Maatjesaanpak

Marieke: "Die community-gedachte vloeit ook voort uit de strategische koers van MorgenWijzer. Waarbij onze maatjesaanpak juist weer heel schooleigen is. Kinderen zijn bij ons elkaars maatjes; samenwerking is belangrijk in het leerproces. Zo worden Mini-maatjes – leerlingen van groep één tot en met vier – gekoppeld aan Maximaatjes: leerlingen van groep vijf tot en met acht. Iets wat ik nog steeds heel krachtig vind. Dat jij als Mini-maatje door die grote jongen of dat grote meisje (jouw Maxi-maatje) gezien wordt en wegwijs gemaakt. Je herkent elkaar als vriend. Deze maatjesaanpak moest dus zeker terugkomen in het nieuwe logo. Dat is wie we zijn, waar we sinds jaar en dag mee bezig zijn en wat ons onderscheidt als Springplank."

Spring samen, groei zelf

Terug naar het nieuwe logo. Judith: "We kregen een paar opties te zien, maar de overgrote meerderheid koos voor dit logo. Het logo dat is ontstaan vanuit onze kernwaarden: samen verantwoordelijk zijn en eigenaarschap. In het logo zie je het maatjeswerk duidelijk terug. Groot en klein, hand in hand. We werken samen, ondersteunen elkaar en helpen elkaar groeien. Spring samen, groei zelf!"

Neuzen dezelfde kant op

"Ook zie je in het logo dat de neuzen dezelfde kant op wijzen. Dat symboliseert dat we samen werken aan één doel: goed onderwijs voor ieder kind. Iedereen – leerlingen, ouders en team – draagt daaraan bij en pakt een stukje eigenaarschap. Zo bouwen we samen aan een school waar leren, groeien en samenwerken centraal staan."

Aangenaam verrast

Ondanks het feit dat de meerderheid voor het gekozen logo stemde, vond het team de onthulling toch best spannend.

Judith: "De Springplank is een sterke merknaam en mensen hechten aan het oude, vertrouwde. En een letterlijke springplank komt nu niet meer terug in het nieuwe logo." Gelukkig waren de reacties enthousiast. Judith: "We waren echt aangenaam verrast door de reacties. Zowel tijdens de feestelijke onthulling als erna. Maar wat we zeker zo belangrijker vinden is dat we terugkrijgen – onder meer van ouders – dat ze de gezamenlijkheid nóg meer voelen. Dat we ze meer meenemen als partner binnen de muren van de school."

De vijf kernwaarden

Samen

Op de Springplank werkt iedereen samen. We leren van en met elkaar. Dat zie je overal terug in de school, bijvoorbeeld in onze maatjesaanpak.

Gelijkwaardig

Zo verschillend als we zijn, zijn we wel allemaal gelijkwaardig. Daarom luisteren we goed naar leerlingen, ouders en elkaar. Zo komen we met elkaar in verbinding. Samen maken we het onderwijs.

Nieuwsgierig

We zijn nieuwsgierig naar elkaar en naar de wereld. We verbreden onze horizon. Er is nog zoveel te ontdekken en te leren.

Verantwoordelijk

We voelen ons verantwoordelijk: voor ons eigen handelen, voor goed onderwijs en voor de ontwikkeling van onze school. We nemen én geven regie.

Plezier

Leren is leuk! We willen dat kinderen met plezier naar school komen. Daarom zorgen we voor een goede sfeer en een uitnodigende en uitdagende leer- en werkomgeving. We zetten creativiteit in om leren nog leuker te maken.

Colofon

MorgenWijzer Magazine is het personeelsblad van stichting MorgenWijzer en verschijnt 2x per jaar.

Jaargang 4, nummer 12,
december 2025.

Redactieadres:
magazine@morgenwijzer.nl

Redactie Daniëlla van den Beemt,
Rozemarijn Boer, Katinka Duiker,
Wendy Leijtens.

Tekst Laura Thuis en Suzanne Visser

Vormgeving en realisatie

Romijn Design

Fotografie Christine van Rooijen
en Daniëlle Verweij

Drukwerk Libertas Pascal

Met dank aan Charony Anthony,
Daniëlla van den Beemt, Dominique
Beurskens, Eline Boer, Noa Boere,
Jasmijn Bouma, Anne Bouwhuis,
Noa van Delft, Tom van Dijk, Nadine
van Giezen, Marieke de Groot, Kim van
den Hoogen, Winnie van Kins, Annejet
Koper, Astrid van Leeuwen, Michelle
Nouwens, Judith van Opstal, Boris
Overes, Joyce van Reijn, Marian de
Ridder, Jeroen Scherpenzeel, Marc
Serrarens, Lenneke van Steijn, Fabian
Uiterwijk, Eline van Velzen, Eveline
Vreeswijk en onze leerlingen Babs,
Fem, Fenna, Juula, Timo en Vayën.

Voor vragen of reacties mail naar:
magazine@morgenwijzer.nl.

Copyright Niets uit deze uitgave mag
worden verveelvoudigd en/of open-
baar worden gemaakt door middel
van druk, fotokopie, geluidsband,
elektronisch of op welke wijze dan
ook, zonder schriftelijke toestemming
van MorgenWijzer.

**Morgen
Wijzer**